Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Απριλίου 1968

περί θεσπίσεως κοινής μεθόδου υπολογισμού των μέσων συντελεστών που προβλέπονται στο άρθρο 97 της συνθήκης

(68/221/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 115 της 18.5.1968, σ. 14)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδας	L 291	17	19.11.1979

▼B

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Απριλίου 1968

περί θεσπίσεως κοινής μεθόδου υπολογισμού των μέσων συντελεστών που προβλέπονται στο άρθρο 97 της συνθήκης

(68/221/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως τα άρθρα 99 και 100,

την απόφαση της 21ης Ιουνίου 1980 η οποία ελήφθη από τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των Κρατών μελών που συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Συνελεύσεως [1],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [2],

Εκτιμώντας:

ότι από της ενάρξεως της ισχύος της συνθήκης, ο καθορισμός των μέσων συντελεστών που προβλέπονται στο άρθρο 97 προς αντιστάθμιση της επιβαρύνσεως που αντιστοιχεί προς τους φόρους κύκλου εργασιών, οι οποίοι εισπράττονται κατά το σωρευτικό και επαναληπτικό σύστημα, προκαλεί συνεχώς δυσχέρειες οι οποίες έχουν επιπτώσεις επί της καλής λειτουργίας της κοινής αγοράς και ότι αυτό το δυσμενές αποτέλεσμα αυξάνεται στο μέτρο που καταργούνται οι δασμοί εντός της Κοινότητος·

ότι οι διενεργούμενες αναπροσαρμογές των αντισταθμιστικών φορολογικών επιβαρύνσεων και των επιστροφών θα πρέπει να έχουν ως σκοπό την εξασφάλιση καλύτερης φορολογικής ουδετερότητος των σημερινών σωρευτικών και επαναληπτικών συστημάτων φόρων κύκλου εργασιών κατά τις διεθνείς συναλλαγές, και να επιτρέψουν τη μετάβαση στο κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες· ότι εν προκειμένω, οι αναπροσαρμογές αυτές ανταποκρίνονται προς τα κριτήρια που έγιναν δεκτά από την απόφαση της 21ης Ιουνίου 1960 η οποία ελήφθη από τους αντιπροσώπους των κυβερνήσεων των Κρατών μελών που συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου·

ότι οι ανωτέρω αναφερθείσες δυσχέρειες προκύπτουν ιδίως από τις διαφορές που υφίστανται μεταξύ των χρησιμοποιουμένων από τα Κράτη μέλη μεθόδων για τον υπολογισμό αυτών των συντελεστών·

ότι είναι προς το συμφέρον της κοινής αγοράς να εναρμονισθούν, για την περίοδο που εκτείνεται ως την εισαγωγή σε όλα τα Κράτη μέλη του φόρου προστιθεμένης αξίας, αυτές οι διαφορετικές μέθοδοι, με την υιοθέτηση κοινών και μέσων κανόνων υπολογισμού, οι οποίοι εξασφαλίζουν την τήρηση των τιθεμένων ορίων από το άρθρο 97 της συνθήκης και επιτρέπουν τον έλεγχο των μέσων συντελεστών που επιτυγχάνονται κατ' αυτόν τον τρόπο·

ότι προκειμένου να ληφθούν υπόψη στο μέτρο του δυνατού οι πραγματικές συνθήκες παραγωγής, τόσο των προϊόντων όσο και των ομάδων προϊόντων, οι κανόνες αυτοί πρέπει να προβλέπουν στάθμιση των φορολογικών επιβαρύνσεων·

---

[1] ΕΕ αριθ. Α 10 της 14. 2. 1968, σ. 4.
[2] ΕΕ αριθ. 317 της 28. 12. 1967, σ. 9.

▼B

ότι οι κανόνες αυτοί πρέπει να παρέχουν στα Κράτη μέλη την ευχέρεια να προσφεύγουν σε ορισμένες κατ' αποκοπήν εκτιμήσεις·

ότι πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να διευκρινίσει με οδηγίες, θεσπιζόμενες κατόπιν διαβουλεύσεως με τα Κράτη μέλη, τις λεπτομέρειες εφαρμογής της κοινής μεθόδου υπολογισμού·

ότι για να διευκολυνθεί η Επιτροπή στο έργο της να επιβλέπει την τήρηση των ορίων που καθορίζονται για τους μέσους συντελεστές, έχει σημασία να προβλεφθεί ότι τα Κράτη μέλη υποβάλλουν με δική τους πρωτοβουλία στην Επιτροπή τους υπολογισμούς που καταρτίζουν σύμφωνα με την κοινή μέθοδο πριν από κάθε εισαγωγή ή τροποποίηση μέσου συντελεστή,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

1. Όταν, δυνάμει του άρθρου 97 της συνθήκης, ένα Κράτος μέλος θεσπίζει ή τροποποιεί ένα μέσο συντελεστή για να αντισταθμίσει, κατά την εισαγωγή ή εξαγωγή, τους φόρους κύκλου εργασιών με τους οποίους επιβαρύνει άμεσα ή έμμεσα την κατασκευή ενός προϊόντος ή ομάδος προϊόντων, ο συντελεστής αυτός θα υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσης οδηγίας και εν αναφορά προς τις πραγματικές συνθήκες παραγωγής.

2. Οι διατάξεις της παρούσης οδηγίας δεν εφαρμόζονται:

— στους μέσους συντελεστές που υφίστανται κατά την έναρξη της ισχύος της, ακόμη και αν λαμβάνονται για τον υπολογισμό της προγενέστερης φορολογικής επιβαρύνσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6,

— στις προσαρμογές των μέσων συντελεστών που προκύπτουν απλώς από μια γενική τροποποίηση των συντελεστών του φόρου κύκλου εργασιών,

▼A1

— στα μέσα ποσοστά που ισχύουν στην Ελλάδα την ημερομηνία προσχωρήσεως του Κράτους αυτού· εν τούτοις, γίνεται προσφυγή στις διατάξεις αυτές για τον έλεγχο της συμφωνίας των μέσων αυτών ποσοστών με τις διατάξεις του άρθρου 97 της συνθήκης.

▼B

Άρθρο 2

1. Η μέση φορολογική επιβάρυνση ενός προϊόντος ισούται προς τον σταθμικό μέσο όρο των φορολογικών επιβαρύνσεων του προϊόντος κατά τις διάφορες αντιπροσωπευτικές φάσεις της παραγωγής του, οι οποίες καθορίζονται σε κάθε στάδιο σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 3 έως 6. Η στάθμιση διενεργείται αναλόγως της σημασίας κάθε σταδίου στην ολική παραγωγή του προϊόντος.

2. Η μέση φορολογική επιβάρυνση ομάδος προϊόντων ισούται προς τον σταθμικό μέσο όρο των μέσων φορολογικών επιβαρύνσεων των αντιπροσωπευτικών προϊόντων της ομάδος. Το μέγεθος της ομάδος των προϊόντων καθορίζει τον αριθμό των αντιπροσωπευτικών προϊόντων που πρέπει να ληφθούν υπόψη. Για κάθε αντιπροσωπευτικό προϊόν, η μέση φορολογική επιβάρυνση υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1. Η στάθμιση διενεργείται σε συνάρτηση με τη σημασία των προϊόντων που αντιπροσωπεύονται από κάθε αντιπροσωπευτικό προϊόν στην ολική παραγωγή της ομάδος προϊόντων.

▼B

Άρθρο 3

Για τον υπολογισμό της φορολογικής επιβαρύνσεως ενός προϊόντος στο τελευταίο στάδιο της παραγωγής του δύναται να ληφθούν υπόψη οι φορολογικές επιβαρύνσεις όλων των στοιχείων της τιμής κόστους.

Άρθρο 4

1. Για τον υπολογισμό της φορολογικής επιβαρύνσεως του προϊόντος στο προτελευταίο στάδιο δύνανται να ληφθούν υπόψη οι επιβαρύνσεις, στο στάδιο αυτό, των πρώτων υλών, των ημι-ετοίμων προϊόντων και των ετοίμων προϊόντων που υπεισέρχονται στις πρώτες ύλες, στα ημι-έτοιμα προϊόντα ή στα έτοιμα προϊόντα που ελήφθησαν υπόψη στο τελευταίο στάδιο καθώς και σε κάθε άλλον παράγοντα ή στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη στο τελευταίο στάδιο, αν αντιπροσωπεύει στο στάδιο αυτό το 3 % τουλάχιστον της τιμής πωλήσεως χωρίς το φόρο του τελικού προϊόντος.

2. Για τον υπολογισμό της φορολογικής επιβαρύνσεως του προϊόντος στα λοιπά στάδια δύνανται να ληφθούν υπόψη οι επιβαρύνσεις, σε κάθε ένα από τα στάδια αυτά, των πρώτων υλών, των ημι-ετοίμων προϊόντων και των ετοίμων προϊόντων που προορίζονται να χρησιμοποιηθούν στην κατασκευή μιας πρώτης ύλης, ενός ημι-ετοίμου προϊόντος ή ενός ετοίμου προϊόντος που λαμβάνεται υπόψη στο τελευταίο στάδιο.

Άρθρο 5

1. Αν για έναν παράγοντα ή στοιχείο που λαμβάνεται υπόψη σε οποιοδήποτε στάδιο η φορολογική επιβάρυνση στα προηγούμενα στάδια δεν υπολογίζεται σύμφωνα με τους κανόνες του άρθρου 4, η επιβάρυνση του παράγοντος αυτού ή του στοιχείου αυτού δύναται να προσαυξάνεται κατ' αποκοπήν κατά 50 %. Εν τούτοις, αν το ποσό της φορολογικής επιβαρύνσεως επί του παράγοντος ή του στοιχείου αυτού προκύπτει από την εφαρμογή ενός ειδικού συντελεστή, θα πρέπει για την εφαρμογή του κατ' αποκοπήν υπολογισμού το ποσό αυτό να επανυπολογισθεί βάσει του γενικού συντελεστή του φόρου κύκλου εργασιών. Αν αυτός ο ειδικός συντελεστής καλύπτει ένα ή περισσότερα προγενέστερα στάδια, η επιβάρυνση που προκύπτει από την εφαρμογή αυτού του συντελεστή δεν δύναται να προσαυξάνεται κατ' αποκοπήν.

2. Η κατ' αυτόν τον τρόπο υπολογιζόμενη επιβάρυνση για τα προγενέστερα στάδια δεν δύναται να υπερβεί την επιβάρυνση που θα ήταν δυνατό να προκύψει από την εφαρμογή επί του παράγοντος ή του στοιχείου αυτού των διατάξεων των άρθρων 4 και 6.

Άρθρο 6

Αν για έναν παράγοντα ή στοιχείο που ελήφθη υπόψη σε οποιοδήποτε στάδιο υφίσταται ήδη ένας μέσος συντελεστής, ο συντελεστής αυτός δύναται να ληφθεί εκ νέου υπόψη για τον υπολογισμό της προηγουμένης φορολογικής επιβαρύνσεως επί του παράγοντος ή στοιχείου αυτού, στο μέτρο που είναι σύμφωνος προς το άρθρο 97. Η εφαρμογή αυτού του συντελεστή είναι υποχρεωτική όταν δικαιολογείται σύμφωνα με τους υπολογισμούς που υποβάλλονται στην Επιτροπή κατά τις διατάξεις του άρθρου 10.

Άρθρο 7

1. Όταν, Κράτος μέλος, για ένα προϊόν ή μια ομάδα προϊόντων, απέχει από το να υπολογίσει τη μέση φορολογική επιβάρυνση σύμφωνα με τα άρθρα 2 έως 6, η επιβάρυνση αυτή δύναται να εκτιμηθεί κατ' αποκοπήν ως ποσό το οποίο αντιστοιχεί προς 100 %, 75 %, 50 % ή 30 % του γενικού συντελεστή του φόρου κύκλου εργασιών, αναλόγως αν οι παράγοντες και τα στοιχεία του προϊόντος ή της ομάδος των προϊόντων που

▼B

δύνανται να ληφθούν υπόψη στο τελευταίο στάδιο και που υπόκεινται στον κανονικό συντελεστή ή τον αυξημένο συντελεστή του φόρου κύκλου εργασιών αντιπροσωπεύουν αντιστοίχως 65 %, 50 %, 35 % ή λιγότερο από 35 % της τιμής πωλήσεως άνευ φόρων του προϊόντος ή της ομάδος προϊόντων.

2. Η κατ' αυτόν τον τρόπο εκτιμώμενη επιβάρυνση δεν δύναται να υπερβεί τη μέση φορολογική επιβάρυνση που θα ήταν δυνατό να προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 2, 3, 4 και 6.

Άρθρο 8

Οι μέσοι συντελεστές στρογγυλοποιούνται στην ανωτερη ή κατώτερη μισή μονάδα, αναλόγως αν το δεκαδικό κλάσμα του επιτευχθέντος συντελεστή ανέρχεται ή μη σε 0,75 ή 0,85.

Άρθρο 9

Μετά από διαβούλευση των Κρατών μελών, η Επιτροπή, αν είναι αναγκαίο, θεσπίζει με οδηγίες τις λεπτομέρειες εφαρμογής των άρθρων 1 έως 8.

Άρθρο 10

1. Όταν Κράτος μέλος σχεδιάζει τη θέσπιση ή την τροποποίηση ενός μέσου συντελεστή, υποβάλλει στην Επιτροπή τον υπολογισμό της μέσης φορολογικής επιβαρύνσεως που καθορίζει σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 8.

2. Όταν η Επιτροπή κρίνει ότι ο κατ' αποκοπήν καθορισμός της φορολογικής επιβαρύνσεως σύμφωνα με το άρθρο 5 ή το άρθρο 7 υπερβαίνει τα όρια που αναφέρονται στην παράγραφο 2 των άρθρων αυτών, το Κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή, κατόπιν αιτήσεώς της, τον υπολογισμό της επιβαρύνσεως αυτής που καθορίσθηκε σύμφωνα με τα άρθρα 2, 3, 4 και 6.

Άρθρο 11

Τα Κράτη μέλη μεριμνούν για τη γνωστοποίηση στην Επιτροπή του κειμένου των βασικών διατάξεων του εσωτερικού δικαίου που υιοθετούν μεταγενέστερα στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.